

“ We hebben hier geen blijvende woning ! ..

Dit zantje weze U 'n herinnering en 'n uitnodiging tot gebed voor ons oude moeder

Odiel DASSELEER

Ze was geboren te Bevere op 3 november 1860. Ze huwde met weduwnaar PROSPER BOGAERT en voedde 11 kinderen op - 'n hard en zwaar leven - ze was werkzaam, bezorgd en diep godsdienstig. Nu nog sprak ze zo gaarne van die arme, goede oude tijd. Met ons allen hoopte ze vurig 100 jaar te mogen worden - " als ' God belieft .. - placht ze te zeggen en dan moest ze de kerk nog eens zien ! Doch de mens wikt en God beschikt. Ze werd plots ziek - versleten - ontving de laatste H. H. Sakramenten en stierf heel zachtjes op 't feest van Kristus Koning, 25 oktober 1959.

“ 'n Kind van Maria zal nooit verloren gaan .., zei St-Bernardus... Ons moeder was vergroeit met haar kapel (de Boskapel) en haar rozenkrans. Die twee waren haar steun en hulp in zware dagen.

O. L. Vrouw ter Schreien, om U te eren heb ik jaren lang uw oord - de Schreikapel - verzorgd, ik dank U omdat U er me zo dikwijls hebt geholpen; wil verder over mijn vele kinderen en hun families uw mantel spreiden om hen tegen 't kwade te behoeden.

M'n goeie kinderen allemaal, als u aan uw moeder denkt zult u haar zien met de rozenkrans in haar hand. 'n Beter voorbeeld kon ik u niet geven. Volg me na en blijft voor mij bidden.

O. L. Vrouw ter Schreien. bid voor mij.

De familiën DASSELEER,
BOGAERT,
PIERRETTE en
MOULAERT

BETUIGEN U HUN HARTELIJKSTE DANK
VOOR UW VURIGE GEBEDEN EN UW
OPRECHT KRISTELIJKE DEELNEMING.

Drukk. A. Van Der Bracht, Voorde.